

w sprawie wyrażenia opinii dotyczącej spełnienia warunków prowadzenia studiów na określonym kierunku, poziomie i profilu oraz związku studiów ze strategią uczelni w ramach postępowania z wniosku Uniwersytetu WSB Merito w Poznaniu o pozwolenie na utworzenie w Filii w Chorzowie studiów na kierunku filologia angielska na poziomie studiów drugiego stopnia o profilu praktycznym, prowadzonego przez Ministra Edukacji i Nauki pod sygn. DSW-WNN.8014.191.2023.2.RJ

§ 1

Na podstawie art. 245 ust. 1 pkt 1 w zw. z art. 258 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (t.j. Dz. U. z 2023 r. poz. 742, z późn. zm.) Prezydium Polskiej Komisji Akredytacyjnej, po zapoznaniu się z opinią zespołu nauk humanistycznych, nauk o rodzinie i nauk teologicznych, wyraża:

negatywną opinię

w związku z tym, że nie są spełnione warunki prowadzenia studiów na kierunku filologia angielska na poziomie studiów drugiego stopnia o profilu praktycznym.

Uzasadnienie:

1. Utworzenie kierunku studiów i koncepcja kształcenia nie podlegały konsultacjom z otoczeniem społeczno-gospodarczym.
Uczelnia załącza rekomendacje ze strony pracodawców, popierających utworzenie kierunku, jednak opinie te są utrzymane w tonie ogólnym i nie zawierają konkretnych wniosków lub propozycji wskazujących na realne zaangażowanie tej grupy interesariuszy we współtworzenie koncepcji kształcenia i projektowanie programu studiów. Załączone opinie pracodawców powielają te same schematyczne treści, nie zawierają sugestii przedstawicieli otoczenia społeczno-gospodarczego i ograniczają się do ogólnikowego wyrażenia poparcia dla utworzenia kierunku.
2. Niejasna koncepcja kształcenia w odniesieniu do roli dyscyplin naukowych, do których został przyporządkowany kierunek w procesie kształcenia.
Z koncepcji kształcenia główny nacisk położony jest na kompetencje językowe i kulturowe, a nie na pogłębioną wiedzę ogólną z zakresu dyscyplin naukowych, do których został przyporządkowany kierunek. Jednocześnie kierunek przyporządkowano w 52% liczby punktów ECTS koniecznych do ukończenia studiów do dyscypliny naukowej językoznawstwo oraz 27%, do dyscypliny literaturoznawstwo i 21% do dyscypliny nauki o komunikacji społecznej i mediach. Przyporządkowanie kierunku do językoznawstwa i literaturoznawstwa nie budzi zastrzeżeń, bo dyscypliny te stanowią teoretyczne podstawy filologii. Z koncepcji kształcenia nie wynika jednak rola dyscypliny nauki o komunikacji społecznej i mediach w procesie kształcenia. Jednocześnie przy akcentowaniu w koncepcji kształcenia kompetencji kulturowych zastrzeżenia budzi pominięcie dyscypliny nauki o kulturze i religii.
3. Niejasna koncepcja kształcenia w odniesieniu do zakresu przygotowania zawodowego prowadzonego na kierunku.
Koncepcja kształcenia wskazuje na listę zawodów, do których przygotowuje kierunek. Dla specjalności *translation* są to: samozatrudniony tłumacz języka angielskiego, właściciel

firmy tłumaczeniowej, tłumacz specjalistyczny, konsultant językowy, redaktor w czasopiśmie lub wydawnictwie angielskojęzycznym, specjalista w środkach masowego przekazu, specjalista w korporacjach wielonarodowych, a dla specjalności *international communication*: menedżer projektu w korporacjach wielonarodowych, pracownik centrum usług wspólnych, specjalista ds. kluczowych klientów, specjalista ds. komunikacji społecznej, specjalista w środkach masowego przekazu, specjalista lub menedżer w przedsiębiorstwie turystycznym, nauczyciel języka angielskiego i/lub języka angielskiego biznesu, po uzupełnieniu kwalifikacji metodycznych także w placówkach publicznych.

O ile zawód tłumacza i nauczyciela lub lektora jest typowy dla kierunków o nazwie filologia, to nie wiadomo czym zawodowo zajmuje się konsultant językowy i większość pozostałych wymienionych w koncepcji zawodów. Bez określenia tego zakresu nie jest możliwe zaplanowanie w warunkach właściwych dla wykonywania działaniami zawodowej w sposób umożliwiający wykonywaniu zawodowych czynności zajęć kształtujących umiejętności praktyczne. Przygotowanie do wykonywania większości wskazanych w koncepcji kształcenia zawodów opiera się jedynie na wykorzystaniu języka angielskiego jako kluczowej kompetencji, ogólnie wzmacniającej pozycję absolwenta na zawodowym rynku pracy niezależnie od wybranej ścieżki rozwoju zawodowego. Jednocześnie nie jest jasny związek między kształceniem tłumacza a np. redaktora w czasopiśmie / wydawnictwie angielskojęzycznym, specjalisty w środkach masowego przekazu czy specjalisty w korporacjach wielonarodowych.

4. Efekty uczenia się nie uwzględniają pełnego zakresu kompetencji określonych w charakterystykach drugiego stopnia PRK na poziomie 7.

Ogólne założone dla kierunku efekty uczenia się nie są w pełni zgodne z charakterystykami Polskiej Ramy Kwalifikacji. Na przykład nie określają właściwej dla charakterystyki P7S_WK wiedzy w zakresie ekonomicznych, prawnych, etycznych i innych uwarunkowań różnych rodzajów działalności zawodowej związanej z kierunkiem studiów oraz podstawowych zasad tworzenia i rozwoju różnych form przedsiębiorczości, czy właściwego dla charakterystyki P7S_UK umiejętności wykorzystywania posiadanej wiedzy w formułowaniu i rozwiązywaniu złożonych i nietypowych problemów oraz innowacyjnego wykonywania zadań w warunkach nieprzewidywalnych. Jednocześnie w ogólnych założonych dla kierunku efektach uczenia się został uwzględniony pogłębiony poziom kompetencji, tam gdzie PRK tego nie przewiduje, np. w kategorii umiejętności, a szczegółowe efekty uczenia się w zakresie dyscyplin, do których został przyporządkowany kierunek nie obejmują pogłębionej wiedzy obejmującej wybrane fakty, obiekty i zjawiska oraz dotyczące ich metody i teorie wyjaśniające złożone zależności między nimi, stanowiące zaawansowaną wiedzę ogólną z zakresu dyscyplin naukowych tworzących podstawy teoretyczne kierunku, np. PPH_W01 „wymienia i objaśnia podstawowe pojęcia i terminy niezbędne do opisu systemu fonetycznego języka”, RDG_W01 „rozróżnia podstawowe formy i gatunki dziennikarskie i wymienia wiodące tytuły prasy amerykańskiej i brytyjskiej”, czy GRU_W01 „wymienia i objaśnia podstawowe pojęcia i terminy niezbędne do opisu (elementów) systemu gramatycznego języka angielskiego”.

Zarówno ogólne jak i szczegółowe efekty uczenia się w kategorii wiedza *de facto* opisują umiejętności poprzez zastosowanie takich czasowników jak: wymienia, rozróżnia, objaśnia zamiast zgodnie z kategoriami charakterystyk efektów uczenia się – zna i rozumie.

5. Efekty uczenia się nie odpowiadają przyporządkowaniu kierunku do dyscyplin naukowych.

Zakres opisanej w efektach uczenia się wiedzy w dyscyplinach językoznawstwo, literaturoznawstwo oraz nauki o komunikacji społecznej nie odzwierciedla roli tych dyscyplin naukowych w procesie kształcenia w kontekście procentowego przyporządkowania do nich kierunku. W kategoriach wiedzy i umiejętności tylko dwa efekty odnoszą się do dyscypliny literaturoznawstwo: FA_II_W05 zna i rozumie „metody analizy i interpretacji wytworów kultury, w tym dzieł literackich, właściwe dla wybranych tradycji, teorii lub szkół badawczych” oraz FA_II_U05 potrafi „krytycznie analizować i prezentować wytwory kultury, w tym zwłaszcza dzieła literackie, w perspektywie historycznej i społecznej, przy czym efekt FA_II_W05 powiązany został z charakterystyką o kodzie P7S_WK, a więc ustawia wiedzę z zakresu literaturoznawstwa jako kontekstową wobec dyscyplin, do których został przyporządkowany kierunek, a nie zgodnie z przyporządkowaniem jako jedną z dyscyplin stanowiących podstawę teoretyczną kierunku. W kategorii wiedza nie ma żadnego efektu uczenia się odnoszącego się bezpośrednio do dyscypliny nauki o komunikacji społecznej i mediach. Zamiast specyficznych odniesień do dyscyplin naukowych stanowiących fundament dla kierunku, w efektach uczenia się pojawiają się niejasne sformułowania typu „filologia angielska”, która nie stanowi dyscypliny naukowej, np. FA_II_W02 zna i rozumie „specyfikę przedmiotową i metodologiczną filologii angielskiej w stopniu pogłębionym, pozwalającym na dalsze rozwijanie i twórcze zastosowanie tej wiedzy w działalności profesjonalnej”, czy FA_II_W04 „oraz objaśnia w sposób pogłębiony powiązania pomiędzy dyscyplinami nauk humanistycznych i społecznych, zwłaszcza tych wchodzących w zakres wiedzy filologicznej, wykazując zdolność do integrowania perspektyw właściwych dla kilku dyscyplin”, który odnosi do wszystkich dyscyplin naukowych w dziedzinach nauk humanistycznych i społecznych oraz niesprecyzowanej wiedzy filologicznej. Czynnikiem dodatkowo pogłębiającym chaos terminologiczny jest wprowadzenie subdyscypliny translatoryka na poziomie równorzędnym z dyscypliną językoznawstwo, np. FA_II_W03 student „zna i rozumie w pogłębionym stopniu treść i znaczenie współczesnych koncepcji i teorii językoznawczych i przekładoznawczych, posługując się stosowną terminologią nauk humanistycznych”. Inny efekt z kategorii wiedzy: FA_II_W04 „objaśnia w sposób pogłębiony powiązania pomiędzy dyscyplinami nauk humanistycznych i społecznych, zwłaszcza tych wchodzących w zakres wiedzy filologicznej”, wykazując zdolność do integrowania perspektyw właściwych dla kilku dyscyplin wskazuje na cały obszar dwóch dziedzin nauki z położeniem nacisku na dyscypliny wchodzące w zakres wiedzy filologicznej, która może obejmować również nauki o kulturze i religii, które nie zostały nie ujęte w przyporządkowaniu kierunku do dyscyplin naukowych. Co istotne wiedza filologiczna została powiązana w tym efekcie z charakterystyką o kodzie P7S_WK.

6. Sposób sformułowania efektów uczenia się nie pozwala na stworzenie skutecznego systemu ich weryfikacji.

Szczegółowe efekty uczenia się założone dla poszczególnych zajęć powiązane są kilkoma ogólnymi założonymi dla kierunku efektami uczenia się, co prowadzi do dalszego uogólnienia tych efektów uczenia się, łączenia różnych kompetencji opisanych w różnych ogólnych efektach uczenia się i jednocześnie pomijania części z nich. Dla zajęć wielosemestralnych, np.: *seminarium dyplomowe*, *praktyka*, *English language training: advanced grammar in use*, *English language training: speaking* oraz *English language training: Pronunciation and Phonetics*. sformułowano jeden zestaw efektów uczenia się, nie

przewidując tym samym zakładanego progresu kompetencji w poszczególnych semestrach. Dla zajęć *English-Language Literature*, który jest przewidziany w formie wykładów i ćwiczeń, został opracowany jeden zestaw efektów uczenia się, a dla zajęć *Micro-economics and finance* oraz *ekonomia globalna* w ogóle nie przyjęto efektów uczenia się. Te cechy efektów uczenia się oraz towarzyszący im opisany w pkt. 5 chaos terminologiczny skutkują brakiem możliwości stworzenia skutecznego systemu weryfikacji efektów uczenia się.

7. Treści programowe nie umożliwiają osiągnięcia zakładanych efektów uczenia się. Treści programowe nie umożliwiają osiągnięcia wszystkich zakładanych dla kierunku ogólnych efektów uczenia się, m.in. student zna i rozumie:
- FA_II_W03 „w pogłębionym stopniu treść i znaczenie współczesnych koncepcji i teorii językoznawczych i przekładoznawczych, posługując się stosowną terminologią nauk humanistycznych”;
  - FA_II_W04 „w sposób pogłębiony powiązania pomiędzy dyscyplinami nauk humanistycznych i społecznych, zwłaszcza tych wchodzących w zakres wiedzy filologicznej, wykazując zdolność do integrowania perspektyw właściwych dla kilku dyscyplin”;
  - FA_II_W11 „kluczowe pojęcia i zagadnienia wybranych dyscyplin nauk społecznych w stopniu pozwalającym na efektywne funkcjonowanie w międzynarodowym środowisku pracy oraz dokonywanie tłumaczeń tekstów użytkowych z zakresu tych dyscyplin;
- ponieważ efekty te odnoszą się do szerokiego zakresu dyscyplin w dziedzinie nauk humanistycznych i społecznych, które nie są uwzględnione w treściach programowych dla kierunku.
8. Wymiar zajęć i przypisana im liczba punktów ECTS nie umożliwiają osiągnięcia zakładanych efektów uczenia się i realizacji treści programowych. Wymiar zajęć nie umożliwia osiągnięcia założonych efektów uczenia się i realizacji treści programowych. Na przykład w wymiarze 15 godzin z bezpośrednim udziałem nauczycieli akademickich i studentów i 2 punktów ECTS zaplanowane są zajęcia *Translation theory* oraz *Issues in sociolinguistics*, dla których treści programowe obejmują po 10 zagadnień, a kończą się one - podobnie jak wiele innych - przygotowaniem bliżej nieokreślonej pracy projektowej i egzaminem. W zaplanowanym czasie zagadnienia te nie są możliwe do realizacji w sposób odpowiadający poziomowi PRK. Jaskrawym przykładem są zajęcia prowadzone w wymiarze 30 godzin, dla których treści programowe obejmują: „Wstęp: metodologia studiów literaturowych, analiza i interpretacja dzieł literackich, Historia literatury angielskiej cz. I:(1) literatura staroangielska: poemat heroiczny i liryka elegijna, poezja chrześcijańska; proza chrześcijańska i świecka, (2) literatura średnioangielska: religijna, miłosno-rycerska i arturiańska; teatr średniowieczny (mirakl, misterium, moralitet); twórczość G. Chaucera, Historia literatury angielskiej cz. II: (3) literatura renesansu: poeci metafizyczni (J. Donne, H. Herrick, A. Marvell); teatr elżbietański (W. Shakespeare: najważniejsze tragedie, komedie i dramaty historyczne), Historia literatury angielskiej cz. III: (4) literatura okresu restauracji i XVIII wieku: idee I. Newtona i J. Locke’a; kluczowe koncepcje w literaturze i sztuce epoki (decorum, zasada naśladowania rzeczywistości [mimesis], hierarchia gatunków, poetyka normatywna, etc.), twórczość J. Milтона i A. Pope’a; zaczątki powieściopisarstwa (D. Defoe, H. Fielding, S. Richardson, L. Sterne, J. Swift), (5) okres romantyzmu: poezja (G. Byron, S. T. Coleridge, J. Keats, P. B.

Shelley, W. Wordsworth); powieść (J. Austen, M. Shelley, W. Scott); dramat (G. Byron), Historia literatury angielskiej cz. IV: (6) literatura wiktoriańska: poezja (M. Arnold, R. Browning, A. Tennyson); powieść (Ch. Brontë, E. Brontë, L. Carroll, Ch. Dickens, A. C. Doyle, G. Eliot, T. Hardy, O. Wilde); dramat (G. B. Shaw, O. Wilde) (7) epoka edwardiańska: J. Conrad, J. Galsworthy, R. Kipling, Historia literatury angielskiej cz. V: (8) okres modernistyczny: poezja (W. H. Auden, T. S. Eliot, S. Heaney, T. Hughes, D. Thomas, R. S. Thomas); proza (A. Christie, G. Greene, J. Joyce, D.H. Lawrence, G. Orwell, G. Swift, H. G. Wells, V. Wolf), Historia literatury angielskiej cz. VI: (9) beletrystyka XX-wieczna i postmodernizm: M. Amis, J. Barnes, A. Carter, J. Fowles, W. Golding, D. Lessing, I. McEwan, A. Motion, H. Pinter, S. Rushdie, W. Self, M. Spark, J.R.R. Tolkien, Historia literatury amerykańskiej cz. I: (1) literatura kolonialna i okresu walk o niepodległość: purytanie i ojcowie pielgrzymi, A. Bradstreet, E. Taylor; piśmiennictwo polityczne S. Adamsa, B. Franklina, A. Hamiltona, J. Jaya, T. Jeffersona, J. Madisona, T. Paine'a; wczesna proza J.F. Coopera, W. Irvinga, E. A. Poe'ego, (2) formowanie się narodu – renesans amerykański: transcendentaliści (R. W. Emerson, H. D. Thoreau); symbolizm, początki amerykańskiej powieści (N. Hawthorne, H. Melville); reformatorzy i historycy z Nowej Anglii (H. B. Stowe), Historia literatury amerykańskiej cz. II: (3) inni poeci wieku XIX: E. Dickinson, E. A. Poe, W. Whitman (4) XIX-wieczna literatura realizmu, naturalizmu i kolorytu lokalnego: u S. Crane, H. James, M. Twain, Historia literatury amerykańskiej cz. III: (5) najważniejsi twórcy lat 1900-1945: powieściopisarze (J. Dos Passos, F. S. Fitzgerald, E. Hemingway, J. Steinbeck) i dramaturdzy (E. O'Neill) (6) literatura amerykańskiego Południa: T. Capote, C. McCullers, R. Ellison, W. Faulkner, F. O'Connor, W. Styron, , Historia literatury amerykańskiej cz. IV: (7) literatura powojenna: proza (W. S. Burroughs, J. Kerouac, H. Miller, V. Nabokov, D. Salinger); dramat (A. Miller, T. Williams), Historia literatury amerykańskiej cz. V: (8) główne nurty, gatunki i autorzy lat 60., 70. i 80. XX wieku: proza (S. Bellow, P. K. Dick, U. Le Guin, J. Heller, J. Irving, K. Kesey, J. Kosiński, P. Roth, I. B. Singer, K. Vonnegut, J. Updike); dramat – E. Albee, Historia literatury amerykańskiej cz. VI: (9) wybór poezji XX-wiecznej: E. Bishop, E. Cummings, B. Dylan, R. Frost, A. Ginsberg, S. Plath, E. Pound, W. Stevens, W. C. Williams (10) pisarze postmodernistyczni: J. Barth, D. DeLillo, T. Pynchon". Wprowadzie tym zajęciom przypisano 6 punktów ECTS, ale nawet przy dużym nakładzie własnej pracy studenta nie jest możliwe osiągnięcie założonych efektów uczenia się i realizacja treści programowych.

9. Niewłaściwy dobór form zajęć.

Zajęcia z zakresu historii literatury od czasów starożytnych po współczesne, geografii i historii krajów angielskojęzycznych, historia języka poza dwoma przypadkami prowadzone są w formie wykładów, co nie odpowiada przypisanym do tych zajęć efektom uczenia się w kategoriach umiejętności i kompetencje społeczne. Wykładowa forma, co do zasady nie jest optymalnym wyborem do osiągnięcia efektów uczenia się w tych kategoriach.

10. Program studiów nie zapewnia zajęć kształtujących umiejętności praktyczne w wymiarze ponad 50% punktów ECTS koniecznych do ukończenia studiów

Program studiów formalnie obejmuje zajęcia kształtujące umiejętności praktyczne, którym przypisano 65,7 punktów ECTS. Zdecydowana większość zajęć na kierunku nie jest prowadzona w warunkach właściwych dla wskazanej w koncepcji kształcenia działalności zawodowej i przede wszystkim w sposób umożliwiający wykonywanie właściwych dla tej działalności czynności praktycznych przez studentów. Do grupy zajęć kształtujących umiejętności praktyczne nie można zaliczyć zajęć: *English language training: advanced*

grammar in use, English language training: speaking, English language training: Pronunciation and Phonetics, English language training: academic writing, English language training: business writing, English language training: press reading, jak również język obcy II - nauczanie języka obcego. Nawet jeśli zajęcia te odnoszą się do tematyki biznesowej, to ich program nie obejmuje wykonywania przez studentów w adekwatnych warunkach czynności powiązanych z przyszłą ścieżką zawodową. Podczas takich zajęć kształtowane są przede wszystkim umiejętności językowe, np.: pisanie, czytanie, interakcja czy mediacja i powiązane z nimi kompetencje, np. zdolność do dokonywania samooceny, wykorzystania technik samodzielnej pracy nad językiem, korzystania ze źródeł informacji, w tym również przy pomocy technologii informacyjno-komunikacyjnych. Kompetencje te wynikają wprost z Europejskiego Opisu Kształcenia Językowego, który stanowi ogólną ramę dla kształcenia językowego, która nie jest powiązana z praktycznym profilem studiów i kierunkiem studiów. Poprawne posługiwanie się strukturami języka obcego nie są praktycznymi umiejętnościami zawodowymi, lecz kompetencjami ogólnymi, na których dopiero mogą być budowane umiejętności specjalistyczne, w tym powiązane z danym zawodem. Do zajęć kształtujących umiejętności praktyczne nie można także zaliczyć *seminarium dyplomowego*, dla którego efekty uczenia się oraz treści programowe wskazują na kompetencje teoretyczne a nie zawodowe. W rezultacie program studiów nie obejmuje zajęć kształtujących umiejętności praktyczne w wymiarze większym niż 50% liczby punktów ECTS koniecznych do ukończenia studiów, a więc nie spełnia wymagań określonych w § 3 ust. 5 pkt 1 rozporządzenia MNiSW z dn. 27 września 2018 r. w sprawie studiów.

11. Zasady rekrutacji nie zapewniają kandydatów o kompetencjach wstępnych umożliwiających osiągnięcie efektów uczenia się.
Zasady rekrutacji zakładają przyjęcie na studia Absolwentów dowolnych kierunków studiów pierwszego stopnia, które przyporządkowane są do dyscyplin naukowych w dziedzinie nauk humanistycznych lub dziedzinie nauk społecznych oraz weryfikacji kompetencji językowych kandydatów. Zasady rekrutacji nie zapewniają kandydatów o kwalifikacjach wstępnych umożliwiających osiągnięcie pogłębionej wiedzy obejmującej wybrane fakty, obiekty i zjawiska oraz dotyczące ich metody i teorie wyjaśniające złożone zależności między nimi, stanowiące zaawansowaną wiedzę ogólną z zakresu dyscyplin naukowych tworzących podstawy teoretyczne kierunku, a więc tych, do których kierunek został przyporządkowany, uporządkowaną i podbudowaną teoretycznie wiedzę obejmującą kluczowe zagadnienia oraz wybrane zagadnienia z zakresu zaawansowanej wiedzy szczegółowej właściwe dla programu studiów, a w przypadku studiów o profilu praktycznym – również zastosowania praktyczne tej wiedzy w działalności zawodowej związanej z ich kierunkiem.
12. Dla kierunku nie zostały przyjęte specyficzne zasady dyplomowania.
W Uczelni obowiązują przyjęte zarządzeniem dziekana ogólne wytyczne dotyczące pisania prac dyplomowych. Dla proponowanego kierunku nie opracowano jednak specyficznych zasad dyplomowania, wskazujących na formę i zakres egzaminu dyplomowego, dyscyplinę lub dyscypliny naukowe, uwzględniających specyfikę praktycznego profilu kształcenia, ani też merytorycznych kryteriów, jakie powinna spełniać praca dyplomowa na studiach drugiego stopnia z uwzględnieniem progresu kompetencji między poziomami studiów.
13. Organizacja procesu kształcenia i weryfikacji efektów uczenia się nie jest zgodna z zasadami higieny nauczania i uczenia się uczenia się.

Zajęcia planowane są w systemie, w soboty i niedziele harmonogram roku akademickiego przewiduje sześć weekendów w semestrze, co przy 1005 godzinach zajęć zaplanowanych w Uczelni daje ok. 42 godziny na zjazd, czyli 21 godzin dziennie, przy czym liczba godzin zajęć w uczelni w semestrze jest nierównomierna i waha się w przedziale 154-350.

§ 2

1. Uczelnia niezadowolona z uchwały może złożyć wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy.
2. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, należy kierować do Polskiej Komisji Akredytacyjnej w terminie 14 dni od dnia doręczenia uchwały.
3. Na składającym wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy, na podstawie art. 245 ust. 4 ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce, ciąży obowiązek zawiadomienia Ministra Edukacji i Nauki o jego złożeniu.

§ 3

Uchwałę Prezydium Polskiej Komisji Akredytacyjnej otrzymują:

1. Minister Edukacji i Nauki,
2. Rektor Uniwersytetu WSB Merito w Poznaniu.

§ 4

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący
Polskiej Komisji Akredytacyjnej
Tadeusz Stanisławski
/podpisano kwalifikowanym podpisem elektronicznym/